

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu IV Wydział Pracy oddalił wniosek A. W. o wyłączenie Sędziego Sądu Rejonowego Anny Józwiak.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Rejonowy przytaczając treść art. 49 k.p.c. wskazał, iż w przekonaniu Sądu wyrażone przez powódkę obawy co do bezstronności Sędziego nie zostały uzasadnione w sposób dostateczny i nie skutkują, możliwością posądzenia Sędziego o brak obiektywizmu czy też o brak należytego nadzoru nad prowadzoną przez siebie sprawą. Zarzuty podniesione przez powódkę są mało konkretne i nie znajdują potwierdzenia. Kwestia numeracji stron czy też jakości kserokopii prezentaty nie wpływa w żaden sposób na sposób prowadzenia sprawy czy też przestrzegania przepisów prawa. Analizując dokładnie akta sprawy, Sąd nie znalazł nieprawidłowości w prowadzeniu sprawy przez Sędziego A. J.. Numeracja stron prowadzona jest w sposób prawidłowy, jakość i widoczność skserowanej prezentaty również nie odbiega od normy. Poza zarzutem dotyczącym „braku należytego nadzoru” i zastrzeżeniami co do kwestii numeracji stron, powódka nie wskazała żadnego konkretnego zarzutu w stosunku do Sędziego referenta. Ponadto Sąd podkreślił, iż niezadowolenie strony ze sposobu rozstrzygnięcia przez Sędziego wcześniej rozpoznawanych spraw nie stanowi wystarczającego powodu do jego wyłączenia w jakimkolwiek postępowaniu. Podsumowując, zdaniem Sądu, A. W. nie wykazała, aby zachodził w niniejszej sprawie układ stosunków powodujących brak zachowania przez Sędziego Annę Józwiak bezstronnej postawy w jej prowadzeniu i rozstrzygnięciu. Nadto wielokrotne składanie przez powódkę w niniejszej sprawie wniosków o wyłączenie kolejnych sędziów Sądu Rejonowego w Zgierzu pozwala wątpić w wiarygodność i zasadność kolejnego wniosku o wyłączenie sędziego.

Sąd podniósł iż okoliczności niniejszej sprawy nie dały również podstaw do wyłączenia sędziego na podstawie art. 48 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 52 k.p.c. i powołanych przepisów orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka, zarzucając SSR A. J. brak należytego nadzoru nad aktami prowadzonej przez siebie sprawy, tj. IV P 132/10. W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że przeglądając akta sprawy w dniu 20 maja 2014 roku powódka dostrzegła, że „karty” na których znajduje się jej pismo procesowe złożone w biurze podawczym w dniu 6 maja 2014 roku, w którym sprecyzowała roszczenia zgłoszone pozwem z dnia 31 sierpnia 2010 roku, zostały „tak ponumerowane”, że zachodzi podejrzenie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów - art. 277 kk. Ponadto podniosła, że prezentata „na pierwszej karcie tego pisma została przyłożona tak, że jest bardzo słabo widoczna”, „a więc data wniesienia pisma jest słabo widoczna”. Skarżąca zwróciła uwagę, że akta powinny być zszyte lub połączone inną techniką w sposób trwały, a karty w nich ponumerowane. (§ 30. 2. zarządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej). Natomiast o zmianie numeracji kart należy uczynić wzmiankę z podaniem przyczyny zmiany. Wzmiankę tę umieszcza się na karcie, której numerację zmieniono, a gdy zmiana dotyczy numeracji kilku kolejnych kart - na pierwszej z nich. (§ 30. 3. zarządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej).

Ponadto załaga podniosła, że w dniu 4 czerwca 2014 roku złożyła ustnie do protokołu wnioski o wyłączenie sędziego A. J. jednak nie umożliwiono jej przeczytania i podpisania wniosku po jego zaprotokołowaniu. Wniosek nie został przez nią podpisany. Należy więc przyjąć, że wniosek nie istnieje. A więc sąd w dniu 13 czerwca 2014 roku wydał postanowienie w przedmiocie wniosku, którego nie ma.

Z uwagi na powyższe skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 49 k.p.c. sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zwrócić należy uwagę, że obecnie wyłączenie sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony możliwe jest w oparciu o jakiegokolwiek okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Oznacza to, że wyłączenie sędziego może uzasadniać także okoliczność niemająca cech stosunku osobistego między sędzią a jedną ze stron.

Przede wszystkim o braku obiektywizmu sędziego nie przesądza fakt orzekania przez sędziego w innej sprawie toczącej się z udziałem tych samych stron. Jeśli nawet bowiem sędzia reprezentuje pogląd prawny niekorzystny dla strony, to nie stanowi to podstawy wyłączenia go w świetle art. 49 k.p.c. (zob. postanowienie SN z dnia 20 lutego 1976 roku, II CZ 8/76, LEX nr 7802). Ponadto przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenie wydane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę (post. SA w B. z 26 października 1995 roku, I ACz 309/95, OSA 1997, Nr 9, poz. 49). Natomiast zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (zob. postanowienie SN z dnia 26 marca 1997 roku, III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502; postanowienie SN z dnia 8 marca 1972 roku, I PZ 9/72, LEX nr 7068).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy zwrócić należy uwagę, że twierdzenia zażalenia stanowią powtórzenie zarzutów zgłaszanych we wniosku o wyłączenie sędziego, co do których Sąd Rejonowy odniósł się wyjaśniając w sposób jasny i logiczny brak podstaw do wyłączenia SSR A. J. od rozpoznania niniejszej sprawy. Strona skarżąca nie przedstawiła żadnych merytorycznych zarzutów co do okoliczności rzutujących na ocenę bezstronności sędziego referenta. Akcentowana ponownie w zażaleniu kwestia numeracji stron czy też jakości kserokopii prezentaty na piśmie nie wpływa w żaden sposób na prowadzenie sprawy czy też przestrzeganie przepisów prawa. Zauważyć należy, że prezentata na oryginale pisma z dnia 6 maja 2014 roku jest wyraźna. Sąd Rejonowy nie miał zatem żadnych wątpliwości kiedy przedmiotowe pismo zostało złożone i czy strona powodowa uchybiła terminowi do jego wniesienia. Jeśli zaś chodzi o numerację stron, to faktycznie występują poprawki od k. 222 do k. 227. Jednak okoliczność ta nie podważa w żadnym stopniu wiarygodności dokumentów zwłaszcza, że analiza wskazanych kart pozwala stwierdzić, że całość pisma z dnia 6 maja 2014 roku oraz dołączone załączniki zostały wszyte do akt. W związku z tym uznać należy, że zmiana numeracji wynikała prawdopodobnie ze zwykłej omyłki pisarskiej przy nadawaniu numerów kolejnym stronom akt. Niedopatrzaniem było jedynie niezamieszczenie takiej adnotacji na karcie, od której taka zmiana nastąpiła. Jednak powyższe uchybienie w żaden sposób nie może przekładać się na kwestię zarzucanego we wniosku i zażaleniu braku nadzoru sędziego nad aktami, skoro wszelka kierowana do Sądu korespondencja została w całości załączona do akt sprawy.

Ponadto wskazać należy, że wniosek złożony ustnie do protokołu rozprawy nie wymaga dla swej ważności złożenia podpisu wnioskodawcy. Art. 50 § 1 k.p.c. wprost stanowi, że wniosek o wyłączenie sędziego strona zgłasza na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa się toczy, uprawdopodobniając przyczyny wyłączenia. Zatem ustawodawca przewidział możliwość zgłoszenia wniosku również w takiej formie nie obwarowując go dodatkowymi wymogami jak choćby podpisaniem. Błędnie zatem zakłada skarżąca, że brak możliwości przeczytania wniosku oraz jego podpisania sprawia, że wniosek nie istnieje. W świetle prawa zgłoszenie wniosku w takiej formie jest w pełni wystarczające do uznania go za skutecznie złożony. Ponadto Sąd Rejonowy przedmiotowy wniosek rozpoznał merytorycznie co oznacza, że nie można go traktować jako nieistniejący. Zatem powyższy zarzut jest zdecydowanie chybiony jako nie znajdujący podstawy w obowiązujących przepisach prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego skarżąca nie podniosła żadnych okoliczności, które mogłyby przemawiać za uwzględnieniem zażalenia. Strona powodowa powołując się na swoje subiektywne odczucia, nie wskazuje żadnych

faktów w sprawie, które mogłyby świadczyć o stronniczości Sędziego czy też wystąpieniu takich zachowań Sędziego, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności Sędziego w tej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zważył, że Sąd Rejonowy słusznie uznał brak uzasadnionych podstaw do wyłączenia Sędziego A. J. od orzekania w sprawie sygn. akt IV P 132/10.

W związku z powołaną argumentacją i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

Przewodniczący: Sędziowie:

Z./ odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć powódce i pełn.str.pozwanej.